

బేటిల్లు ఎందు గుడుగ్గాలు. అందు హోద మగ స్వీస్ మత్తె లారిన కడె ముఖి మాడిక్కిల్ల. అదే వఫ్ దల్లీ నారాయణప్పును ఆస్తిదేంచో ఒందరల్లి తీరిచోండిద్ద అందినింద ఆవలు ఒంటియాగి జీవన సాగ్నమత్తిద్దాలే. ఎదెయ భార జాస్తి ఆడాగల్లేల్ల ఆకాశద కడె క్షేత్రారిసియొ, ఉఱ దేవస్థానద కడె క్షేత్రారిసియొ తోచిదు బీదు హగురాగుత్తాలే.

బిలు బలియైతోడగిరంటే తుసు తుసువే నంజమ్మన మనేయి ముంభాగద గోడయిన్న నేళ్ళోడగితు. నంజమ్మ నిశ్చారగోండవళంటే గోడగొరి కుళితిద్దఖలు. బిలు అవళ హణెయిన్న నేవరిసి సంక్షేపుక్కిరువంతే కాణైతోడగితు. అవళిగే తుసువే చ్ఛేత్నె బందంతాగి వధ్య గేటిన బళ బందఖలు. బిడియల్లి నాయియోందు ఆకాశద కడే ముఖమాడి దిఘఫావాద అలాపవన్న మాండ్రులిత్తు. అవళు, ‘నందాతు, ఇవాక నింద.. జీవ సుఖురాకిల్ల నోడు’ ఎందుకోఖ్యత్తు తను కడగే బరుక్కిరువ నగారాజనన్న దిట్టిశిదఖలు. అవన కంగళల్లి సుదియోందన్న ముట్టిసువ కాతురిపుత్తు. బందష్టే, ‘యిక్కొ వెంకేళ ఫేనో మాదిద్ద. నాళికే ఎణ్ణ మగ్గు ఎల్ల బతావుతే’ ఎందు నుదిద. అవళల్లేను అంతక బదలావశేగళాగిల్ల. సుమ్మనే కేళిశోఖ్యత్తు నింతిద్దఖలు. అవరు ఉలరిగే బందరూ సోసి తన్నన్న మాతనాదిసువుద్దిల్లవేంబ ఖాతరియిత్తు. ఉలర మందియ ముంద ఆత్మి సోసి మాతాడ్డే కుండ్ర హోగోదు తన్న మానాన ఆల్పివే ఎంబ ఎణ్ణేయల్లి అవళు నింతిద్దఖలు. హాగే సుమ్మనే కూతు హోగువుడ్డే బరువ అవళక్కతేయాద్దు ఏనుంటు ఎందు యోచిస్తిద్దపోగే నగారాజ మత్తే, ‘యిక్కొ పసో బాళ ఇంపాకేంటో కేల్సుస్టంతే. మని విశ్చ మాతాడ్డేకు అంత్యేనో హేళ్ళిద్ద. ఆమేళే నిను మనేళే ఇబేకు అంత బేరే హేళ్లు’ ఎందు నుదియుక్కిద్దంతే నంజమ్మన కంగళు అరభతోడగిదవు. అవళోళగే సణ్ణదొందు ఆసే పుటిదేళ్లమోడగితు. వెంకేళన మనస్సినల్లి తన్న కరకలు మనేయన్న కెడవి హోస మనేయన్న కట్టిశోడువ ఉద్దేళ ఇద్దరూ ఇరబహుదు ఎందు ఉఱిసటోడగిదఖలు. హాగోందు బణ్ణబుల్లద మనే అంతాగి ఉలర మంది, ‘నోచ్చో నంజమ్మక్కన మని ఏనా పసందాగ్గేతీ’ ఎందు నుదియువుదన్న కేళిశోఖ్యబేళేంబ ఆసే అవళోళగే జింగెలియేయిమోడగితు. అల్లే నింతిద్ద నగారాజనిగే, ‘అమోకేనరా యేళ్లిస్టోన్న’ ఎందు కేళిదఖలు. అవనిగే అవళ కంగళోళగిన హోళపు స్వష్టవాగి కాణువంతిత్తు. నాయి తన్న ఆలాపవన్న నిల్లిశి అల్లే పాళు బిద్ద మనేయ గోడగే కాలేత్తి మూత్త మాడుక్కిత్తు. కంబియ మేలిద్ద కాగోళు కొగుత్త అరళి మరద ఒడలోళగే తూరిశోండవు. అవళ అగళదల్లి ఒంటి గుబ్బియ జోతేగే మత్తుందిష్టు గుబ్బిగళు జోతేయాగి రాగి కాళుగళన్న హేళ్ల సంబుమిస్తిద్దవు. నాగారాజ, ‘మత్తేను హేళ్లిల్లి కనశ్శ. ఆద్రే మగళ పటాన ఫేసోబుకోనాగ హాకవానే. పసందాగోళే’ ఎందు నుదిదు మోబ్బుల్ల తేగెదు ఫేసోబుశ్శనల్లి రువ చత్కవన్న తోరిసటోడగిద. అవళు, ‘అకా ననో కంద ఏనో ముద్దాదిదే మగ్గే. ఇరు ననా దృష్టినే తగల్మోగిదో’ ఎన్నుక్క మోబ్బేలిన పరదే ముట్టి కేబేరఖగళన్న మాడి తలెయ ఇళ్ళేగాగే అదుమి నటిచే